

ladelse til at lade møde ved fremmed Ret ved en Anden end en autoriseret Fuldmægtig eller en Procurator. Jeg har i min egen Praxis haft Tilfælde, der vise, hvor store Besøftninger det kan medføre for en Part, hvis Forholdet ikke bliver ordnet saaledes, som Forslaget tilfigter. En Kjøbenhavnst Sagsfører har f. Ex. en Sag at udføre i Frederiksbund, hvor der hidtil ikke har været og heller ikke nu er nogen Sagsfører; det vilde da i mange Tilfælde, saasom for at begjære Anstand eller føre et enkelt Vidne, være nødvendigt, at Procuratoren selv eller hans Fuldmægtig gjorde en Reise derhen, medens man ved at benytte en paa Stedet bosat, til en saadan enkelt Forretning meget vel skikket Mand, kunde for en meget mindre Betaling faae den udført. Om der endog boer en Procurator der, kan dette ikke engang nytte, hvis han er engageret af Modparten; man er da i samme Tilfælde, og selv om der var flere, havde de maaskee ikke Lust til at møde i en saadan Sag, hvor en udenbys Procurator træder op, fordi de synes, at det var bedst, om det var dem forbeholdt alene at føre Sagerne der paa Stedet. Jeg troer derfor, at det er meget magtpaaliggende, at der bliver givet en saadan Udvidelse af Vemhndigelsen. Hvad det angaaer at komme efter pro forma Fuldmagter, da er det efter min Overbeviisning let at see, om en Fuldmagt er udstedt pro forma eller ikke, thi det fremgaaer saa klart af den vedkommende Procurators Stilling i det Hele og i den enkelte Sag, at der virkelig ikke kan skjules Noget i den Retning, naar man vil undersøge Forholdet. — Det 4de Forslag, det til § 12, troer jeg, at man maa stemme imod, thi jeg antager, at naar Kredsen af de Proceberende bliver saa meget udvidet, som det efter dette Lovforslag vil ske, er det af Bigtighed for det Offentlige, at det kan udfølge sig dem til Behandling af offentlige Sager, som det anseer for bedst skikede dertil. Jeg mener saaledes, at man bør stemme for Forslagene til § 7 og § 11, men imod dem til § 9 og § 12.

Winther: Jeg vil kun udtale min Tak til den høitærede Minister for hans Udtalelser før. Det gjør mig ondt, at jeg ikke har havt Leilighed til at læse om dette Punkt i Lands-thingstidenden, thi jeg havde da ikke behovet at uleilige Ministeren med Spørgsmaalet herom. Iøvrigt antager jeg, at det ogsaa er godt, at Thinget her har faaet denne Tilfikkering umiddelbart af den høitærede Minister selv.

Berg: Ja, jeg vil ogsaa sige min Tak til det ærede Medlems fra Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) til den høitærede Justitsminister, for at han vil give de Mænd, som ved deres praktiske Dhygtighed have viist at være velskikede til Sagsførere, Afgang til, inden Loven træder i Kraft, at faae Bessikkelse, selv om de ikke opfylde de Betingelser, som her ere fastsatte i §§ 3 og 4, hvad enten det nu er med Hensyn til den Tid, i hvilken de skulle være Fuldmægtige, eller det er med Hensyn til de i § 3 fastsatte Charakterer. Det er jo nemlig bekendt, at man hidtil ad Bevillingsveien ogsaa har kunnet give danske Jurister med 2den Charakter Afgang til at blive Sagsførere, og at denne ganske vil være dem afflaaren, naar denne Lov træder i Kraft. Naar det nu er ældre Mænd, som ved deres Dhygtighed som Fuldmægtige hos Sagsførere eller som Fuldmægtige paa et Herredscontoir have viist, at de ere velskikede til en saadan Gjerning, vilde det jo være lidt haardt at forlange, at de for at blive Sagsførere atter skulde give sig til at læse om til Examen. I saadanne Tilfælde har man nu allsaa Haab om, at de Vedkommende i Løbet af dette Calendarjaar ad Bevillingsveien ville kunne komme ind i denne Stilling, som ellers efter Loven vilde blive dem afflaaren, men som hidtil ikke har været dem afflaaren. Hvad angaaer Endringsforslagene, skal jeg ikke gaae videre ind paa at omtale deres Betydning i og for sig, thi jeg nærer det Haab, at Fleertallet i Thinget ønsker Lovens Udkommen, og derfor ikke vil vedtage Endringer i Lovudkastet. Jeg betragter det nemlig